ცნობის ფურცელი

№ 1856 ხუთშაბათი, 4 ივლისი 1896—1902 უყველ-დღიური გაზეთი № 1856

ბაზმთი ღირს: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., დასი განსაკუთრებით: სქელფერადი ილუსტრაციით პირველ გვერდზე—10 კ., მეოთხეზე—5 კაპ.

ხელის-მოწერა და დასაბეჭდად განსაკუთრებით მიიღება: «მოამბე»-ს „ცნობის ფურც.“ რედაქციის კონტორაში კაცის დილ 2 საათ. და ჯ. ვეკ. ქართველთა ამხანაგობის კიოსკში (ავლაბრის ეკლესიის პირდაპირ).

ხელ-მოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოიგზავნოს.—პირადაბით მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე კვირა-უქმეების გარდა, შუადღის 11—1-ლ საათებე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію «Цнобисъ-Пурцели»-„Моамбе“. ТЕЛЕФОНЪ № 372.

ყოველ დღიური გაზეთი

„ცნობის-ფურცელი“

სურათებიანი დამატებით

1-ლ ივლისიდან წლის დამლევამდე ტფილისში დარიგებით და ქალაქგარედ გზა ზედით (რუსეთის ფოსტებით) ღირს **3** მან. და **50** კაპ.

ადრესი: Тифлисъ, редакція «Цнобисъ-Пурцели» (Большая Ванская ул., домъ Мартирузова).

ტფილისის ქერშო სამკურნალო.

მისაღები დანიშნულებისა.

ავადმყოფებს ღილეს ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა

დ ღ ე ო ბ ი თ:

პ. პ. ბებიერაძე—კნიაზის სწეულებანი 8—10 საათამდე.

ბ. ბ. ბაღდასაროვი—შინაკანი 10—11 საათამდე, სამშობიაროში და შაბათობით.

ი. პ. აბაღლოვი—კნიაზის სწეულებანი 10—12 საათამდე.

პ. პ. ელიოზოვი—შინაკანი და ბავშვები 11—12 საათამდე.

პ. პ. ბარსუკოვი—ფეხის სწეულებანი, ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და პარასკევობით 12—1 საათამდე.

ვ. ვ. პასვეტოვი—შინაკანი ნერვებისა და ბავშვებისა. სამშაბათს და პარასკევს 1—2 საათამდე. კვირაობით 9—10 საათამდე.

ბ. ბ. ალბაღდაროვი—სიფილისისა, კანისა და სასქესოსი 1—2 საათამდე.

ბრ. პ. ლოპოლიასი—ხორვეკა და ორტოპედია: ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და პარასკევობით 1—3 სათ.

ს ე ქ ე ი მ ი:

ი. ნ. თუთანოვი—ფეხის სწეულებანი 5—6 საათამდე.

მ. ი. იანთაშკი—ყურის, ყელის და ცხვირის. 5—6 ს. კვირაობით 12—1 ს.

პ. პ. ბაღდასაროვი—შინაკანი ბავშვების და ყველაფერ ამის 5—6 საათამდე. (მიაქცია-ყურები და პატენტირებული გამოკვლევა.

ბ. ბ. ალბაღდაროვი—კანისანი, 10—12 საათამდე.

სამკურნალოს ავეჯს ხმარობენ თითქმის.

ფასი ჩრეულია და დარიგებისა 50 კაპ.; ოპერაციები და კრაინები—მორიგებით.

ტელეფონი № 274. (წ.).

ბორჯომში ექიმი ვ. ღამბაშიძე

იღებს ავადმყოფებს დილის 8½—11-მდე და საღამოს 4—6 საათებე, ყოველ დღე კვირა დღეს გარდა.

ბინა: ვარციხეში ქუჩაზე, სადკლუბოო ქუჩის ასახვევთან, გინეკოლოგის სახლი.

ქ. გორში,

ექიმი პოლიკლინიკი ლაზარეს ძე

ტერიაშვილი,

საკუთარ სახლში, იღებს ავადმყოფებს: შინაგანითა, სამავშვო და თვალის.

ა ხ ა ლ ი ნ ი შ ნ ი ა ნ ი

იყიდე ყოველ-დღე ცნობის სწეულებით ავადმყოფებს დილის 8—10 სათ. და 11—2-მდის. კვირა-უქმე-დღეებში 10—1-დის და საღამოთი 5—7-დის.

ელისბერების ქუჩა, № 38. (წ.).

ე ქ ი მ ი

ალექსანდრე გიორგის ძე

მაღალაშვილი

იღებს ყოველ-დღე შინაგანსა და სნეულებით ავადმყოფებს დილით 12—2 საათამდე და საღამოთი 4—5-მდე მიიღებს აგრეთვე საქმოსნო: ქინიარ, მიკროსკოპიითა და პატტერიოლოგიური გამოკვლევა. ოქრო-შემდელების ქუჩა, № 40, თუალიეს სახლი.

საილტარიო საბუთები და მამა მიხეილ თაყაიშვილი

(წერილი პირველიდან)

დაუღალავმა მკვლევარმა საქართველოში ჯაილოკიების გავრცელების ისტორიისამ, ჩვენმა თანამემამულემ მღვდელმა მამა მიხეილ თაბარიშვილმა ამ მოკლე ხანში რამში, გაეტანის არხივში, კიდევ აღმოაჩინა საინტერესო დოკუმენტები, რომელნიც ეხებიან როგორც განსაკუთრებით კათოლიკობის გავრცელების ქართველთა შორის, ისე კერძოდ საქართველოს საზოგადო ისტორიას. ეს დოკუმენტები გახლავთ ქართული წერილები საქართველოს მეფე გიორგისა, ეპისკოპ არჩევის-კოპისისა და ბარძიმ ერისთავისა. ლათინური თარგმანი ამ წერილებისა მამა თაბარიშვილს უკვე ჰქონდა ნათარგი იქნე, მხოლოდ მათის დედანისათვის დღემდე ვერ მიეგნო, რადგან მუშაობა და ასეთის საბუთების ძებნა ეტატკინის არქივში მეტად დიდს დროს, განსაკუთრებით საქმის განუწყვეტელ საცდაობას და მოთმინებას თხოულობს. იმედი გვქონდა, რომ მამა თაბარიშვილი ბევრს ამათს შესახებ საბუთებს მოაწერდის ქართველს საზოგადოებას ნაკლებ ხანში და ამით ჩვენ ისტორიის ამა ბნელის შუქსაც ვეტყინით, მაგრამ სწორედ იმ დღეს, როცა ჩვენის ისტორიის რომელ-სამე საბუთს წიგნებიდგანა, ხანდისხან მოეცლის თ ვითეის ამაო ბეზნის შეხედვა, ყველაფერი დაშაქრულებული და გაორკეცებულ ლის ხალისით შეუდგებოდა მუშაობას. და ვმდინარ უფალს, ვინც ირჯება, აჟი აჯილოციის კიდეც თვის სიტყვით: დღემდე რაც მიპოვნია, იმედი მაქვს, ცოტა სამსახეს ან გაუწევს ჩვენის სამშობლოს ისტორიასაო.

სასურველია ჩვენმა სამხედრობამ თავის მხედრის შეიძლოს, თუ ქონებრივი დაბმარება არა, ზნეობრივი დაბმარება მაინც აღმოუჩინოს. მაშა თანაბიშვილობის ასეთი თანაგრძნობა დიდი ხანი დაისახურა. ყოველი სატყვა ნუფაშისა, წაქებისანი, სამხილოლიდ შემოდელილი, შორს უცხოეთში მყოფს. ქართველის გულს, გულს, რომელსაც მარტოოდენ ქართველების დღეგრძელობა ასულდგმულებს, ღრმად ჩასწვდება და უფრო გაუადვილებს შრომასა და ღვაწლს.

ო. ს.

საზღვარ-გარედ

საფარანდიო. ჩვენ რომდენჯერმე ვღაწერეთ, რომ ბათომის ოკრუგის სამინისტროში ოფიციალ მოწვევი მოულოდნელი კომპრომისი და შეცდომა იყო კომპის მხრივ. რუდემ პირადაბით გამოაცხადა, რაც ვიცოდი, იმაც ისა ვთქვი, ეს ხომ პირადაბით უარყოფა იყო რადგანაც პროტოკოლის. ტორესმა შენიღე აღნიშნა ეს შეუსაბამობა, მაგრამ უფრო ფილა იმპერატორიო, მე მდევს უდიდესი მეგობარიო.“ სეიდ-ბაღირი თითონვე მოვედა ჩემს ვასაცნობად, მას თან ახლდა რამდენიმე სახალხო პირი. ის იყო ასე 40 წლისა, შეა ტანისა და მოხდენილიც სახე ქჭიანდა ბრინჯაოს ფერი, ყოფა-ქცევა ზრდილობიანი, მიხვრა-მოხვრა დინჯი და ღირსეული, ენა ტკბილი და შეუფერებელი, საუბარი თავხედი და დარბაისელი. სალამს შემდეგ, ის დაეკითხა: „მე გიდმოვეკი, რომ თქვენ გაქვთ აღ-ყორანი და სოუბრობთ ხოლმე მოლებთან. მართლა?“ „მართალია“, —მიუგეთ მე. „მკითხე, როგორ მოგწონთ ეს წიგნი?“ —„კარგი წიგნია, ზოგ-ზოგი ადგილები ძალიან წაადგის მოსწ წინასწარეტყველს და იესო ქრისტეს. სწყალოს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ნუკა გეწყინებათო, მოლებს, ან ვიცი, არ ცმსთ ყორანი, თუ იგინი გაწყვეტ ფიორებენ ხელს ამ ადგილებს“. „მარტოს ამბობა, ადა ქე?ვე (შეიდეთი). ჩვენს მოლებს, როგორცაიც ინჯილის (სახარება) დარიგეულებს, უყვართ ლოცვა მარტო ხალხს საჭყენებლად: იგინი სცდილობენ ისრულონ გარეგნობით, შიგნით-კი სულის და გულის ადგილი უკვდავ ცოცხ ქარს... ალ-ყორანის სწეული არ ცსმით... პირად მე მეზობლისთვის ცდილი ვარ, რაც კეთილი მარტო თვალისთვის და არა წმინდი გულით... ერთხელ ვაშის დამიბარა და მითხრა: „ამშობენ, რომ შენ ლოცვი არ გიცვარს, სირცხვილია, მოლა ქი ბარო“. მე მივეცე: „წმინდი წიგნში ასე სწერიან-მეთქი: ვინ იმას, ვინც ლოცულ ზრამა გამინაბეყრებიოდა. მაგრამ ბეჭავნ ვართ, სახალთ არა გვძლევ რამდენმამე ერთად ვიღაჭოთ მამულის სადღეგრძელოდ. ბეგმა მოიმეყვანა ამ უცხო მხარეს მარტოდ-მარტო. რა ეფლიყო, როდის ნახვიდეთ სხვები-მეთქი, ჩვენის სიხეჩაეის ამაგი რომ ვიცი, ვიი თუ ეს მეტად დიდხანდეს და ამიტომ ჩემს წმინდა მოვალეობად ვთვლი ვიწრომოთ, რაც შემიძლია. ვინ იცის, რამდენი საბუთი დაიკარგა მხოლოდ იმიტომ, რომ დროზე ბატონი არ აღმოუჩნდნენ. რაც ცრო გადის, ეს საბუთები უფრო-და-უფრო იკარგება, თუ არ მიეგებატონენი. ბეერკეთი პომიიმენია შიშმილიც, წყურვილიც, უხნარიც, მაგრამ სწორედ იმ დღეს, როცა ჩვენის ისტორიის რომელ-სამე საბუთს წიგნებიდგანა, ხანდისხან მოეცლის თ თვეების ამაო ბეზნის შეხედვა, ყველაფერი დამაჯწყვებოდა და გაორკეცებეულის ხალისით შეუდგებოდა მუშაობას. და ვმდინარ უფალს, ვინც ირჯება, აჟი აჯილოციის კიდეც თვის სიტყვით: დღემდე რაც მიპოვნია, იმედი მაქვს, ცოტა სამსახეს ან გაუწევს ჩვენის სამშობლოს ისტორიასაო.

სასურველია ჩვენმა სამხედრობამ თავის მხედრის შეიძლოს, თუ ქონებრივი დაბმარება არა, ზნეობრივი დაბმარება მაინც აღმოუჩინოს. მაშა თანაბიშვილობის ასეთი თანაგრძნობა დიდი ხანი დაისახურა. ყოველი სატყვა ნუფაშისა, წაქებისანი, სამხილოლიდ შემოდელილი, შორს უცხოეთში მყოფს. ქართველის გულს, გულს, რომელსაც მარტოოდენ ქართველების დღეგრძელობა ასულდგმულებს, ღრმად ჩასწვდება და უფრო გაუადვილებს შრომასა და ღვაწლს.

ო. ს.

საზღვარ-გარედ

საფარანდიო. ჩვენ რომდენჯერმე ვღაწერეთ, რომ ბათომის ოკრუგის სამინისტროში ოფიციალ მოწვევი მოულოდნელი კომპრომისი და შეცდომა იყო კომპის მხრივ. რუდემ პირადაბით გამოაცხადა, რაც ვიცოდი, იმაც ისა ვთქვი, ეს ხომ პირადაბით უარყოფა იყო რადგანაც პროტოკოლის. ტორესმა შენიღე აღნიშნა ეს შეუსაბამობა, მაგრამ უფრო

ფელეტონი

მოლა ბაღირი

აჯი-სეიდბაღირი *) ცნობილი კაცი იყო მთელს განჯის გუბერნიაში. ჯვითხეთ მდინარის ვინდ ლარიმს, გლეხს თუნდ აზნაურს: „იცნობთი აჯი-მაღირსა“-თქო? თქვენ უეჭველად გიპასუხებენ—ბძანებენ კაცი იყო ალა ბაღირი, იმას როგორი მფსუნთანი არ იცნობადაო“. შეიძლება განჯის გარდა კაცკასის სხვა კუთხეებშიაც იცნობდენ იმასა, იმ-ვე ნამდვილად, რომ ადერბაიჯანში თითქმის ყველასა აქვს გაგონილი აჯი-სეიდ-ბაღირის სახელი, რათ იყო ბაღირი ესე ცნობილი? სპარსეთში იმიათ მოლებსა განათლებეულ ოლეა; ვინც წერა-კითხვა იცის, მოლას ეძახიან, ხოლო ნამდვილი მოლის მიღება კი შეუძლიან იმას, ვისაც გადაკითხული აქვს ყორანი, ვინც იცის ზეპირად ან წიგნის რაშეგანშე ბუნა (ანუ ან შარიათი (კანონი). ძნელად შეიძენებით ისეთს მოლას, რომელსაც ესმის ყორანი, რადგანაც ეს წიგნი არაბულს ენაზეა დაწერილი. თუმცა არის თარგმანი, მაგრამ თითონი ამ თარგმანს ნდობით არ ეხედრიანან, რადგანაც ძნა არ სჯერათ, რომ შეიძლებოდეს ამ წი-

*) აჯი-ჩაჯი-ფილი-ფილი არის პირველი ხარისხის პილიტი; პის პილიტის ქრეული ჰქვიან „შამხანმე“; შეიძლება თქვას, რომ „შაჰ-ნამე“ არის სპარსული ილიადა და ოდისეა, ხოლო უფრო ვრცელი: „შაჰ-ნამეს“ სავანიო ბანგრძლივი პრძოლა ირანსა და თურქს შორის. შეიძ-ხსაცეო პირველი ხარისხის პრძენი პილიტია; სადაი არის სატყვიერებაში ჩინებული ქრეული და პილიტის პილიტია; მისი „გულთანისტანი“ (ვარდების ყვავილნარი) შესანიშნავი რამ არის პოეზიის მხრივ. მადიან ტურფებენ პილის მეფედ და პატრეტი პის ხშირად ქრეულებში. მისი პოეზია სუფთა და თავდაჯერილი ცრე ჩაკალიშვილ. ნიზამი ფაიზად გაწყვეტ და მის მოხლაბილივით დასაფლეთელია; მისი თხზულება შესდგება ხუთი ტრამისაგან; როგორც პოეტი, ნიზამი ცერ შეედება ახალ-ციხისის და სადაც, ხოლო ხეღლენტით ეი იმთხე მალულ სდგას. მოლა-ჯაფი საღის თანამედროვე იყო; მის თხზულების კრებულს ეწოდება „მანსნეი“; „მანსნეი“-ში რეულიტი ფილოსოფიური ბზრენი გატანებული, პმისთვის რომის პატრეწინაცემული ამ თხზულების სოფლიან ნამდვილათ თარგმნა რომელსამე ენაზე. მოლა ბაღირი არ ცკუთვნილი ადრინდელი ისტორიისამ, ჩვენს თანამემამულემ მღვდელმა მამა მიხეილ თაბარიშვილმა ამ მოკლე ხანში რამში, გაეტანის არხივში, კიდევ აღმოაჩინა საინტერესო დოკუმენტები, რომელნიც ეხებიან როგორც განსაკუთრებით კათოლიკობის გავრცელების ქართველთა შორის, ისე კერძოდ საქართველოს საზოგადო ისტორიას. ეს დოკუმენტები გახლავთ ქართული წერილები საქართველოს მეფე გიორგისა, ეპისკოპ არჩევის-კოპისისა და ბარძიმ ერისთავისა. ლათინური თარგმანი ამ წერილებისა მამა თაბარიშვილს უკვე ჰქონდა ნათარგი იქნე, მხოლოდ მათის დედანისათვის დღემდე ვერ მიეგნო, რადგან მუშაობა და ასეთის საბუთების ძებნა ეტატკინის არქივში მეტად დიდს დროს, განსაკუთრებით საქმის განუწყვეტელ საცდაობას და მოთმინებას თხოულობს. იმედი გვქონდა, რომ მამა თაბარიშვილი ბევრს ამათს შესახებ საბუთებს მოაწერდის ქართველს საზოგადოებას ნაკლებ ხანში და ამით ჩვენ ისტორიის ამა ბნელის შუქსაც ვეტყინით, მაგრამ სწორედ იმ დღეს, როცა ჩვენის ისტორიის რომელ-სამე საბუთს წიგნებიდგანა, ხანდისხან მოეცლის თ თვეების ამაო ბეზნის შეხედვა, ყველაფერი დამაჯწყვებოდა და გაორკეცებეულის ხალისით შეუდგებოდა მუშაობას. და ვმდინარ უფალს, ვინც ირჯება, აჟი აჯილოციის კიდეც თვის სიტყვით: დღემდე რაც მიპოვნია, იმედი მაქვს, ცოტა სამსახეს ან გაუწევს ჩვენის სამშობლოს ისტორიასაო.

სასურველია ჩვენმა სამხედრობამ თავის მხედრის შეიძლოს, თუ ქონებრივი დაბმარება არა, ზნეობრივი დაბმარება მაინც აღმოუჩინოს. მაშა თანაბიშვილობის ასეთი თანაგრძნობა დიდი ხანი დაისახურა. ყოველი სატყვა ნუფაშისა, წაქებისანი, სამხილოლიდ შემოდელილი, შორს უცხოეთში მყოფს. ქართველის გულს, გულს, რომელსაც მარტოოდენ ქართველების დღეგრძელობა ასულდგმულებს, ღრმად ჩასწვდება და უფრო გაუადვილებს შრომასა და ღვაწლს.

ო. ს.

საზღვარ-გარედ

საფარანდიო. ჩვენ რომდენჯერმე ვღაწერეთ, რომ ბათომის ოკრუგის სამინისტროში ოფიციალ მოწვევი მოულოდნელი კომპრომისი და შეცდომა იყო კომპის მხრივ. რუდემ პირადაბით გამოაცხადა, რაც ვიცოდი, იმაც ისა ვთქვი, ეს ხომ პირადაბით უარყოფა იყო რადგანაც პროტოკოლის. ტორესმა შენიღე აღნიშნა ეს შეუსაბამობა, მაგრამ უფრო

საინტერესო იყო, რომ თვით სამინისტროს ერთ-ერთ წევრს გამოეთქვა თავისი აზრი. რასაკვირველია, ისე არაფის ეჩოთირებოდა რუსეთს სიტყვა, როგორც ზღვაო პინსკიის, კაშელ პეტერბურგს, რომელიც ცნობილია თავისი მტკიცე და შეურყეველი რწმენით. იგივე საფუძვლიანი მებრძოლი და მოციქულიცი შეშაკი დემოკრატიისა, პინდაბინი და გამბე დაგი. თავის უკანასკნელი სიტყვაში პეტერბურგ ჯერ შეეხო რესპუბლიკის პრეზიდენტის „შერიგების პოლიტიკას“ და შემდეგ რუსეთს შიშს და გაფრთხილებას, რომელიც ამტკიცებდა რადიკალური რეფორმების დროს ჯერ არ დამდგარო.

პეტერბურგის აზრით, პომპიდაგი მოწოდება შეერთების შესახებ სრულიად უსტოლია. პრაველიციის და კონკრეციების დამკვიდრებთან ერთ ხელ ჯერ არ დამთავრებული, და ამას რომ რესპუბლიკელები ცდილე დაუსაბუთებდნენ თავის მტრებს, ეს საზოგადოების აზრის არაფრად ჩაგდება იქნება და რეაქციონერები ხომ ისე მაგრად ჩაეხტებიან მათ, რომ ამ მიზეზებში დააბრკოლებენ. რაკიდან შესახებ პეტერბურგი შენიშნა: ყურნალის ყოველსა ახალ ნომერ ში შეეძლოო, ნება არა აქვს, ვინაი სომკიას დემოკრატიულ და სამოციქულებრივ რეფორმებზე, რომელიც ზედაც გაცხარებულ წარსულ პრობლის დროს უყურა ჯულრნალური რესპუბლიკელი პფიქრობდა. მართალია, ზოგ-ზოგი მათგანი რაღაც ცქუაი და შიშმა შეიპყრო და მტის-მეტ გაბედულად და სანშიო ეჩვენებათ დემოკრატიის მიერ განხორციელი რეფორმებში, მაგრამ ამ ეშმაც სანშიო ის კი ადარ არის, რომ ვიზრკოთათ სპეციო რეფორმებზე, რომელსაც ხალხი თხოულობს, სანშიო მათი უცდილი გადადებაა. ეინ არ იცის, რომ საფრანგეთმა ამდენი ღრმა და მძიმე არეულობა იმიტომ გამოიარა, რომ მთავრობა ნებით, განზრახ აბრკოლებდა და წინ ეღობებოდა მშვიდობიან განვითარების გზაზე და ახლა კიდეც ჰპედავენ ხალხს რეფორმების შიზზე ეღობაობენო, ის რეფორმებისა, რომელიც ჩვენმა მთავრობის ვალდებულებით აღიარებულ იქმნა. ბოლოს უკვე ბოლოდროინდელ ამბებში ხომ ნათლად დავინახეთ, რომ ხალხის ნებას ვერ ერთხელ ვერ ვერ ვერ

იყო საქმე დაბურული **ბაზრის დაწესებულების** შესახებ. რადგანაც ტერიტორია ინგილოების ბინადრობით და ნოემბრის ან გამოსახლებენ, სასამართლომ ამ საქმის განხილვა შემდეგ დროისათვის გადასწია.

– ქალაქის გამგეობის საბუქჰალტერიო განყოფილებამ შეიტყო და გამგეობის წარუდგინა ქალაქის საგარეო **ხარჯთაღრიცხვა 1903 წლისათვის.**

– ჩვენ გვიტყობინებენ, რომ ზაქათალის ოლქში წყლის ხებილისა და ნათესის **მოსავლიანობის კარგია.**

– პეტერბურგიდან ჩამოვიდა **ბათუმის ქალაქის პოლიციის თავ. ი. შ. ანტონიაც-ფიციი.** დღეს თავ. ანტონიაციფიცი ბორჯომს მიდის და რამდენიმედ დღის შემდეგ ბათუმში წავა.

– ტფილისის ქალაქის საბჭომ ამას წინად დაადგინა **უფიქსიონის** და ფული მისცეს წყალში დახრობისთვის გადაჭრილ სახუთაფიდებს. ამ დღეებში სახუთაფიდან სთხოვა გამგეობას, ვინაიდან ცუდი ნატარა ქალაქს ამა მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვის დამტკიცებიდე, მიეცეს მას სახუთაფიდან გაღალწეულები შეწირვა. გამგეობამ 2 იელისს სხდომაზე განიხილა ეს თხოვნა და შეუძლებლად სქნა დაამაყოფილებინა იგი დროშდეც, ვიდრე ცუდაჩანარი ხარჯთაღრიცხვის არ დაამტკიცებს.

– ტფილისის ქალაქის გამგეობის 2 იელისს სხდომაზე დახარაი ხიდრი კომგეობის წევრი ნიკიფორ შარიძ შეიძლა ქუთაისელებიდან ახალი დირექტორებად წევრი კოტაკეთ ქუთ შეიდა ანასტასიაძე სრულებით. კომგეობის წევრმა თვე ვ. ნ. ნორაშვილმა სთხოვა კომგეობას, ვიდრე ცუდერნატორია ქალაქს ამა მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვის დამტკიცებდეს, მიეცეს მას სახელიად ბათუმსაცდებლე შეწერება. გამგეობამ 2 იელისს სხდომაზე განიხილა ეს თხოვნა და შეუძლებლად სქნა დაამაყოფილებინა ბორჯომის დროშდეც, ვიდრე ცუდერნატორია ხარჯთაღრიცხვის არ დაამტკიცებს.

– ტფილისის ქალაქის გამგეობის 2 იელისს სხდომაზე დახარაი ხიდრი კომგეობის წევრის შარიძ შეიძლა ქუთაისელებიდან ახალი დირექტორებად წევრი კოტაკეთ ქუთ შეიდა ანასტასიაძე სრულებით. კომგეობის წევრმა თვე ვ. ნ. ნორაშვილმა სთხოვა კომგეობას, ვიდრე ცუდერნატორია ქალაქს ამა მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვის დამტკიცებდეს, მიეცეს მას სახელიად ბათუმსაცდებლე შეწერება. გამგეობამ 2 იელისს სხდომაზე განიხილა ეს თხოვნა და შეუძლებლად სქნა დაამაყოფილებინა ბორჯომის დროშდეც, ვიდრე ცუდერნატორია ხარჯთაღრიცხვის არ დაამტკიცებს.

– ტფილისის ქალაქის საბჭომ ამას წინად დაადგინა **უფიქსიონის** და ფული მისცეს წყალში დახრობისთვის გადაჭრილ სახუთაფიდებს. ამ დღეებში სახუთაფიდან სთხოვა გამგეობას, ვინაიდან ცუდი ნატარა ქალაქს ამა მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვის დამტკიცებდეს, მიეცეს მას სახელიად ბათუმსაცდებლე შეწერება. გამგეობამ 2 იელისს სხდომაზე განიხილა ეს თხოვნა და შეუძლებლად სქნა დაამაყოფილებინა ბორჯომის დროშდეც, ვიდრე ცუდერნატორია ხარჯთაღრიცხვის არ დაამტკიცებს.

– ტფილისის ქალაქის გამგეობის 2 იელისს სხდომაზე დახარაი ხიდრი კომგეობის წევრის შარიძ შეიძლა ქუთაისელებიდან ახალი დირექტორებად წევრი კოტაკეთ ქუთ შეიდა ანასტასიაძე სრულებით. კომგეობის წევრმა თვე ვ. ნ. ნორაშვილმა სთხოვა კომგეობას, ვიდრე ცუდერნატორია

სეთნაი ხეთნები, მოუმატა ფურნები, დარჟა სხვა-და-სხვა ჯიშის ხეები და სხვ. მაკრამ ორი სასეირნო ალიკი უცნაურ შეკითხვებში. სეთნაის დროს ისეთი შეეყარ ბევი დუკანი ხილეზე, რამ დიდხანს სეთნაის შეეძლეთ ხელის. კარეკი სანეთი თავიდან დროზე მიაწვეს და დაეკიდნ, თორემ ეს დღიდეთი წვიის ადრ მიდის, რამ ერთსეთ მანე გაეკიდებეის და ცოტა პიესი შეეკარ.

გუნე-კეთი, თეკიდეი შეიდი (ვანის ჯიის ხილეზე) სეთნაის დრო ტკიე ხქუა, რაკიანე იმეენი წარმოდგენე, სიტკვაი და კასპობი სიდაი ძრაზოდა, რამ ამ შრიდ ოფიცი ერთ-ერეულ ტეფილეზე დაშპეკეზე. წინაე ორ კვირაში ერთსეთ წარმოდგენის დროს ხეკრებენენ, ეზეთ ეი შეიდეკ სტენის მაეყარეთ რამდენიმე ჯერეთ, და კარდაც ამით სიეეთ დრეზე ეკითხეთ, და კარდაც ამით სიეეთ დრეზე ეკითხეთ სიხ-ეთ ჯერეზეთ დაეხოეზეთ.

ჭიდებანი. გეგრაჩაურთან თეკეთდაბრაზეთ ბარეეთ თათბირი მაზდ სასიდეთ-სპეეეზეთ მრეკეეთების სპეროპეთი შეიხეზ. კრეხეთ ეკნიდ ხილ პრაკრაზის უმიოესეი შეეთები. მაზდის წარხმენდეთ ეთხეეი კუეზეზე შეიდნე ხილ და სხოთე, თაკაი ხზი წარმოიდეკ.

2 ივნიეის

კეტებაზეაი. „ბრაეე. კეკრეა“-ზი დიბეკეთი სპეეეზეთ მრეკეეთების სპეროპეთი კეთიკეეთეთ კოტეტეის სხეიზეის ანკარიშეი; ამ სხეიზეის კეხეიდეთ შეიდეი მაზსენეეთი: 1) რეკეთის სისოფეთ მეეთნეთ ხილ შეკეეი კეიეე სეეეის ეეიხსენეთ ხოის წეიზ კიხეეთეზეთ. 2) ფეკანოკეის—ანა ისაპეიენ ჯეკეი რეხეთნ ანხეკეე მინკეის შეიპაიის სისეეეის, რიმეთიც ჩვეის თეეის უპარეეეიაა ჯეს, ეკ ეკრაკე ის სპეიდენი შეიძეეი ის სისეეის ეკეეზოკეის; 3) კედოპზაინის—ღონისძიების კეკეზია სპისკეეი მინკეის სკეეი ჩეკეთან თეეის კიძეეეის სათის ან 4) კიძისხეკი დეპარტეპენტის—ზოკეეთი პისპზაინა, თე ოკაკ უნდ კიეეზოკეეის პიეი-პეეკიპეეის კა ისიოფეი-სპეეეზეთ პრეეეთების შეკეე რეხეთნ. პირეეთ პისხეკის ხეტოპი ამ ისპიის, რიპ ეროდეეთი სპეეეზეთ, რიპდეთიც ეკსიდეთ პიჩ ჩეეთნიის სპეეეის კიპეეეეის სპეეიდ კიპეეეეის პიჩ ეკეეეეთნეთ ეკეეეეთნეთ პიჩ, ეკეე ოკაკ-ხ-ეროდეთ უეო-ეა პიტეეეეთნეთ პიჩის, ეკეე ეკ სპეეიდ. პიეიეეეი ეკეეეეთნეთ ეკეეეეთნეთ ეკეეეეთნეთ